

Deleted Scene 3: Als Debby dan eindelijk terugkomt van haar date met Rogier en een verrassing staat te wachten...

Neem nou op. Intern vloekend luister ik voor de derde keer naar de overgangston van Debby's telefoon. Waarom neemt ze haar telefoon niet op?

Ik kijk vanuit het keukenraam naar buiten. Stijn zit op de rand van de zandbak met Suus en Koosje, mijn ogen glijden naar zijn enkels. Onder zijn nette pantalon prijken felgekleurde sokken met pizzapunten erop. Hij laat zich zo te zien rustig commanderen door Koos, terwijl Suus hem onophoudelijk met grote ogen blijft aankijken. Stijn had bij aankomst snel genoeg gezien dat er iets mis was, en had attent aangeboden de meiden even bezig te houden zodat ik mezelf kon bijeen kon rapen en oprispen. Bovendien kon ik meteen Debby op de hoogte stellen van zijn komst. Want iets zegt me dat ze dit van tevoren wil weten...

'Ik wilde haar verrassen,' had hij grijnzend gezegd.

Nou, een verrassing zal het zeker zijn, denk ik onrustig. Ik had Debby inmiddels allang thuis verwacht eigenlijk, die afspraak was toch in de middag? Maar ze neemt nog steeds haar telefoon niet op dus ik bijt op mijn lip. Wat nu? Stijn is inmiddels het entertainen hoogstwaarschijnlijk ook wel zat.

Ik weet niet wat ik moet doen. Ik kan Pieter niet bellen om hulp. Ten eerste heeft hij die stomme vergadering en ten tweede... Nou ja, het laatste wat ik nu wil doen is Pieter bellen eerlijk gezegd. Hoewel ik mezelf inmiddels redelijk bijeen heb geraapt en het grootste verdriet is gezakt, wil ik graag nog even napruttelen in mijn woede. Ik zak verslagen op een stoel neer. Deze hele situatie doet me het opnieuw beseffen: ik heb gewoon niemand om te bellen hier. Moet ik het nummer van Rogier ergens vragen? Ik bedoel, ik weet dat ze vanmiddag samen op pad gingen naar die fokker. Maar inmiddels is het zeven uur en is ze nog steeds niet terug.

Ik zie dat Stijn opstaat en met nog een laatste blik op de meiden naar binnenkomt. 'Eh... heb je haar al gesproken?'

'Nee,' beken ik. 'En ik eh... weet ook niet zo goed waar ze is. Ze had een...eh, zakelijke afspraak vanmiddag, maar ik denk dat dat uitloopt.'

Stijn werpt een bedenkelijke blik op de klok. 'Dat loopt flink uit dan, zeker voor een vrijdag. In Amsterdam zaten we al lang en breed aan de borrel.' Hij kijkt me even betekenisvol aan.

O.

Ook dat nog.

Ik sta op. 'Ik breng eerst even de meiden naar bed, en dan kunnen we ...' Ik kijk even om me heen. 'Nou ja, dan hoop ik dat Debby opduikt.'

Stijn wijst op de koelkast. 'Mag ik?'

Ik knik afwezig. 'Koosje, het is bedtijd.' Ik pak Suus buiten op en we lopen weer naar binnen. 'Nou, ik ben dan dus even...' Ik wijs naar boven.

Stijn knikt, terwijl hij een flesje bier openmaakt. 'Ik wacht hier.'

'Fijn,' mompel ik. Wanneer ik de gang inloop, kijk ik nog even snel achterom. Stijn is aan de keukentafel gaan zitten en kijkt op zijn telefoon. Vraag me niet waarom, maar iets zegt me dat dit de voorbode is voor een hoop problemen...